

[Edole Kruchow.]
byggeriet og i væksten af sygehuspersonale.

Inden for sundhedsvæsenet er det såvel som inden for andre offentlige udgiftsområder nødvendigt at vurdere udnyttelsen af den menneskelige arbejdskraft i den hensigt at anvende den både så rigtigt og så økonomisk som muligt.

Den første sag på dagsordenen var:

Fortsættelse af tredje behandling af forslag til lov om ændring af udskrivningsloven og lov om særlig indkomstskat.

(Foregående del af tredje behandling af lovforslaget (nr. 17) findes i tidenden sp. 1553, udvalgets tilføjelse til tillægsbetænkning i tillæg B. sp. 57).

Der var stillet 1 ændringsforslag i tilføjelsen til tillægsbetænkningen.

Uden for tilføjelsen til tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Behandlingen genoptoges.

Ændringsforslaget i tilføjelsen til tillægsbetænkningen sattes først til forhandling.

Grünbaum (S):

Ved denne fortsatte tredjebehandling af forslaget til udskrivningslov vil jeg gerne som den, der anmodede om udsættelsen for at vi kunne få lejlighed til en ny forhandling i udvalget, give udtryk for tilfredshed med, at vi fik denne mulighed, og at der opnåedes et bredt forlig, som nu med ændringsforslaget, som findes i tilføjelsen til tillægsbetænkningen, opretholder provenuet fra det ændringsforslag, der blev forkastet ved afstemningen forleden, og samtidig fastholder, at de større formuer beskattes med en noget højere sats. De mindre formuer bevarer den lempeligere beskatning for formuer op til 2 mill. kr. Alt i alt synes jeg, det er et forhandlingsresultat, som vi kan være tilfreds med.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at udtrykke tilfredshed ikke blot med resultatets rent saglige indhold, men også med det, at regeringen og finansministeren hermed har forladt den hidtidige stejle hold-

ning i denne sag. Vi har mødt hinanden på halvvejen. Det er en god ting, som måske kan bidrage til et bedre samarbejde her i folketinget — uden at jeg dog på baggrund af denne sag skal trække de helt store linjer op, det tror jeg ikke den kan holde til.

Jeg skal anbefale, at man stemmer for det af flertallet stillede ændringsforslag.

Glistrup (FP):

Det synes mig, som om flertallet i denne sal endnu ikke har gjort den store, indtrængende indsats for loyalt at forstå fremskridtspartiets ideologi; derimod er der vist én ting, som er gået op for en hel del herinde, nemlig at vi sådan almindeligvis er imod skatteforhøjelser. Det, der er tale om her, er, at der nu skal lægges 25 mill. kr. oven på den indtægtsskat, som kaldes for formueskatten, og derfor kan det næppe undre nogen at høre, at vi vil stemme imod.

Det undrer mig da heller ikke at høre, at hr. Grünbaum ville stemme for, og endnu mindre undrede det mig med kendskab til hr. Grünbaums virksomhed som skatteminister igennem årene, at han mente, at når hans ændringsforslag, som faldt ved afstemningen sidste gang, lå 30 mill. kr. over regeringens forslag og vi nu skal stemme om noget, der ligger 25 mill. kr. over regeringens forslag, så er man mødtes på halvvejen. Det stemmer jo aldeles med den skatteregning, som hr. Grünbaum har lært os ned gennem 1960erne og begyndelsen af 1970erne.

Derimod kunne man måske nok undre sig — sådan i første omgang — over, at skatteforhøjelsens vej, indkomst- og formueskatteforhøjelsens vej, også var venstres vej. Situationen her i folketinget var jo den, da hr. Grünbaums ændringsforslag var faldet, at man klart for enhver bl. a. med kristeligt folkepartis stemmer kunne have fået gennemført lovforslaget, som man ønskede det, hvis regeringen, hvis venstre, var gået ind for, at tredjebehandlingen ikke skulle foregå i to afdelinger. Vi måtte imidlertid tage til efterretning, at det ville venstre ikke. Venstre ville heller ikke forhandle med dem, der havde reddet venstre ved to afstemninger mod hr. Grünbaum i folketinget, de to partier, der til 100 pct. havde været loyale over for venstre. Da man skulle klare situationen 84-84, ville venstre ikke rette henvendelse